

De voorbereidingen zaten er op en het moment van vertrek kwam dichterbij. Ook de vrees van een bijna onmogelijke tocht kwam sterk op door het slechte weer. Toch gingen we door en werd alles in gereedheid gebracht maandagmorgen 10 juli 2000. Als bij wonder werd alles droog en vertrokken we dan ook klokslag 10 uur in Hauthem (bij Hoegaarden) richting Lac de l'Eau d'Heure. Onze groep bestond uit de ruiters An met Tiamo, Els met Flash, Maxim met Sylvester, Sarah met Barry en Sonia met Ruby met als tweede groep de logistieke krachten Fleur, Jochen, Maxim II en Marcel. De ruiters gingen hun weg en hadden een mooie rit door velden en bossen waarna we mekaar terug troffen op het middagpunt. Hier konden de paarden na een galop door een holle weg in het bos even verpozen en wat lekker vers gras eten en ondertussen de rest zijn pick nick op eten. Een eind verder namen de jongeren (Fleur en Jochen) de fiets, de stafkaart en reden gezwind naar de Relais van afspraak wat zij zonder probleem tot een goed einde brachten (onze opvolgers zijn reeds goed voorbereid). Hierna ging het verder richting Tourinne St Lambert waar de logistiek bij de relais aangekomen al snel ontdekte dat ze ons pas een week later verwachten. Dit werd onmiddellijk aangepakt zodat er uiteindelijk niet zoveel vertraging op ons programma zat. De bagage werd versleept, de ruiters ontvangen en het eten voorbereid (aperitief uiteraard niet vergeten). Nadat iedereen was opgefrist konden we dan eindelijk eten. Nog wat drinken en dan onder de wol en slapen.

De volgende morgen dan het omgekeerde scenario met eerst de paarden eten geven, wakker worden, wassen (of was het omgekeerd?) en dan eten. De paarden werden dan klaargemaakt en om 10 uur vertrok de ploeg richting Marbais. Het eerste stuk hier was net als het laatste stuk van de vorige dag een vervelend traject met niets dan verharde wegen waarna een heerlijk stuk door veld en bos ging tot de middagstop. Ook hier was een heerlijk sappige wei voorzien voor onze paarden. De rest moest genoeg nemen met zijn boterhammen. De tocht verder tot Marbais was mooi. In Marbais had men er gelukkig al van gehoord dat er trekruiters kwamen zodat hier alles mooi op tijd volgens plan verliep. Ook hier eerst de paarden verzorgen en dan de ruiters.

De volgende morgen weer hetzelfde ritueel (het is reeds een gewoonte) opstaan, de paarden eten geven, ons klaar maken en ontbijten waarna de paarden klaar gemaakt werden. Om 10 vertrokken we richting Villers Poterie. Het eerste deel van het traject was zeer mooi tot we in de buurt van de Samber kwamen. Hierna ook weer het grootste deel verharde weg waarna nog een heerlijk stuk genieten kwam door bossen tot net voor Villers Poterie. In de Relais werden we gastvrij ontvangen en mochten we genieten van de Waalse keuken. De smid diende gebeld voor Barry en 's anderendaags stond deze er en kreeg Barry nieuwe achterste ijzers en de voorste werden terug even vast gezet. Hierna trokken de vijf dames An met Tiamo, Els met Sylvester, Fleur met Flash, Sarah met Barry en Sonia met Ruby richting Lac de l'Eau d'Heure. Na de gebruikelijke middagpauze trok de logistieke ploeg richting Lac de l'Eau d'Heure om het kamp op te zetten. Na de nodige instructies van Olivier begonnen we er aan en na een klein uurtje was de bagage uitgeladen en stond alles klaar. Hierna ontstond er even verwarring over de juistheid van de instructies maar dit was snel weer opgelost.

Vrijdag werd er een dagje rust genomen om de paarden te laten bijkomen wat achteraf niet echt nodig was geweest. Zaterdag namen we met zijn allen deel aan de toer rond het meer wat zeer zeker de moeite waard was. De tocht liep langs de waterkant van het meer, soms door de bossen en dan weer in open terrein, af en toe een kruising met het drukke verkeer. Het invullen van de vragenlijst leek gemakkelijker dan het was met als afsluiter de behendigheidsproef te paard. Deze proef zagen we eerst niet en iedereen was reeds afgezaald waarna de meesten ook niet meer opnieuw wilden opzadelen. Maar niet getreurd want het feest moest nog pas beginnen. 's Avonds werd er dan ook goed gevierd en gedanst. Maandag morgen trokken we terug richting Hauthem, ditmaal per vrachtwagen. Maandagmiddag was alles uitgeladen, de paarden op de wei en de regen weer present.

Terug kijkend op de voorbije periode hebben we reeds heel wat geluk gehad met het weer zoals ook op onze dagtocht waar de Hagelandse Trekruiters massaal aanwezig waren en we ook gewoon een geweldige dag uit het regen regime trokken. Hopelijk blijven de weergoden ons ook tijdens volgende treks gunstig gezind.

Marcel Verheyden ; De Brekkers

Antwerpse trekruiters / Trek 2000

Verslag van de zesdaagse tocht naar de TREK 2000

Water... is zeker het meest kenmerkende element van ons negendaagse avontuur. In de vorm van enkele fikse regenbuien, die ons de eerste twee dagen hebben geplaatst, van de onnoemelijk veel grote en kleine riviertjes die we hebben gevolgd, door- en overgestoken – de Semois, de Vierre, de Lesse, de Viroin, de Maas... om maar enkele te noemen – en uiteindelijk de vier meren van de Barrage de L'Eau d'Heure, ons einddoel.

Deze tocht is begonnen met een eenvoudige lijn, die ondergetekende op zijn 'De Rouck-kaart' heeft getrokken, door de groene strook die het zuidelijkste gedeelte van ons landje kenmerkt. Dat wou hij doen en dat ging hij doen. Bij de FFE werden adressen van gîtes opgevraagd en één zondag moest er aan geloven om de zes stopplaatsen te verkennen, reserveren en de kaarten te traceren met de lokale gidsen. Tijdens de voorbereidingsvergadering werd het avontuurlijk karakter van de tocht duidelijk toegelicht maar ondanks de verwittigingen sloten elf ATR-leden zich toch aan en werd beslist in twee groepen (8+4) te rijden. De kleine groep van vier had ook nog twee honden mee !

Zo reed de ATR-caravaan op 15 juli richting Tintigny in de Gaume-streek waar we ons eerste campement opbouwden en ons mentaal en fysisch voorbereidden op de komende week. Een halve dag werd besteed aan het aanschaffen van brooddozen voor de picknicks ! Uiteraard had Roger weer een bijzonder model op de kop kunnen tikken waarover nog lang werd gefilosofeerd. 's Avonds werd ons in de herenhoeve een heerlijk avondmaal opgediend en de sfeer zat er meteen in. Ook de 'home made' likeur op basis van bosbessen ging zoetjes binnen.

Zondag gingen we dan definitief van start, voor een rit van 25 km, richting St.-Médard met een leuke middagstop in Suxy aan de Vierre. In de namiddag werden we geconfronteerd met een eerste verkeerde aanduiding op de kaart door de lokale gids. Tussen de streek als zijn broekzak kennen en de ideale route op kaart brengen is er blijkbaar toch een hemelsbreed verschil. 's Avonds laat kwam de groep van Geertje toe want die hadden niet beter gevonden van die zondag nog een endurance te gaan rijden in het Geelse.